

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010520
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419010520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného A. V., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona o odvolaní obžalovaného A. V. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.05.2020, sp. zn. 4T/104/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 23.09.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. V., narodený XX.XX.XXXX v U. Q.,
trvale bytom N. nad Q., Q. číslo XX/XX,

u z n á v a v i n n ý m , ž e:

v školskom roku XXXX/XXXX, v období od 5. septembra XXXX do XX. decembra XXXX v mieste bydliska N. nad Q., Q. číslo XX/XX, ako otec a zákonný zástupca svojho školopovinného syna D. V., narodeného XX.XX.XXXX, ktorý ho v uvedenom období mal vo svojej starostlivosti namiesto toho, aby ako rodič dbal, aby jeho maloletý syn v zmysle zákonnej úpravy školskej dochádzky ako povinnej podľa § 19 odsek 2 zákona číslo 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní v znení neskorších predpisov, riadne navštevoval Q. školu K. G. s vyučovacím jazykom maďarským vo N. nad Q., túto svoju zákonnú povinnosť neplnil a z nedbanlivosti mu umožnil, aby zostával doma, nechodil do školy a nezúčastňoval sa vyučovacieho procesu, a tým jeho maloletý syn D. V., narodený XX.XX.XXXX bez ospravedlnenia v tomto období školského roka zameškal minimálne XXX vyučovacích hodín, a to aj napriek tomu, že obžalovaný bol v tomto období základnou školou, ako aj triednym učiteľom jeho maloletého syna bol opakovane upozorňovaný na neplnenie povinnej školskej dochádzky jeho maloletým synom D. V.,

t e d a :

z nedbanlivosti vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život,

t ý m s p á c h a l :

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

podľa § 211 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/37/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatným dňa 08.06.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. V. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v znení zákona č. 125/2016 Z.z. (ďalej len Trestný zákon) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: v školskom roku XXXX/XXXX., v období od 5. septembra XXXX do XX. decembra XXXX v mieste bydliska N. nad Q., Q. číslo XX/XX, ako otec a zákonný zástupca svojho školopovinného syna D. V., narodeného XX.XX.XXXX, ktorý ho v uvedenom období mal vo svojej starostlivosti namiesto toho, aby ako rodič dbal, aby jeho maloletý syn v zmysle zákonnej úpravy školskej dochádzky ako povinnej podľa § 19 odsek 2 zákona číslo 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní v znení neskorších predpisov, riadne navštevoval Q. školu K. G. s vyučovacím jazykom maďarským vo N. nad Q., túto svoju zákonnú povinnosť neplnil a z nedbanlivosti mu umožnil, aby zostával doma, nechodil do školy a nezúčastňoval sa vyučovacieho procesu, a tým jeho maloletý syn D. V., narodený XX.XX.XXXX bez ospravedlnenia v tomto období školského roka zameškal minimálne XXX vyučovacích hodín, a to aj napriek tomu, že obžalovaný bol v tomto období základnou školou, ako aj triednym učiteľom jeho maloletého syna opakovane upozorňovaný na neplnenie povinnej školskej dochádzky jeho maloletým synom D. V..

Zato mu bol podľa § 211 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. a zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. postupom podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Na výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/37/2017 zo dňa 08.06.2017 právoplatný dňa 08.06.2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktorý nespochybňoval absenciu svojho maloletého syna D. na vyučovacom procese. Uviedol, že spolupracoval so školou ako aj kuratelou a podal návrh na jeho umiestnenie do ústavnej starostlivosti. Tvrdil, že je mu ľúto, že jeho výpoveď pred súdom vyznela nevierohodne, ale v skutočnosti si úlohu rodiča poctivo plnil, skoro ráno odchádzal do práce. Tvrdil, že podcenil jeho úroveň slovenského jazyka a nevedel sa tak dobre brániť pred súdom a zrejme aj preto jeho výpoveď vyznela nevierohodne, čo sa vnímalo ako snaha zbaviť sa trestnej zodpovednosti a preto sa chcel k tejto veci ešte vyjadriť.

Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že obžalovaný nespochybňoval absenciu svojho maloletého syna na vyučovacom procese. Tvrdil, že so školou spolupracoval. Bol však toho názoru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a dôvodné tak, čo do výroku o vine ako i výroku o uloženom súhrnnom treste, pričom dôvody podaného odvolania považoval za neopodstatnené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, za prítomnosti tlmočníka obžalovaný uviedol, že by chcel, aby za túto vec odsúdený nebol. Keďže chodil do práce, nevedel o tom, že syn do školy nešiel. Jeho matka sa o neho nestarala. Syn D. má už v súčasnosti XX rokov, má už frajerku a už s ním ani nežije. On stále pracuje a to brigádnicke vypomáha ľuďom v obci, celkovo má 7 detí, z toho 2 má u seba, tieto ešte chodia do školy, ktorú riadne navštevujú. Matka detí s nimi nežije v spoločnej domácnosti a v prípade, že by šiel do výkonu trestu, nemal by sa kto o deti starať. Uviedol, že mu je to ľúto, ale nemôže za to a žiadal, aby mu bol uložený taký trest, aby nemusel ísť do výkonu trestu a to trest povinnej práce. Zástupca krajského prokurátora považoval rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, miernejší trest mu uložený nemohol byť, keďže skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a okrem toho mu bol ukladaný súhrnný trest. Navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por., pretože súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Súd I. stupňa správne zistil skutkový stav veci, keď vychádzal z výpovede obžalovaného, ktorý uviedol, že v školskom roku XXXX/XXXX. jeho syn D. navštevoval základnú školu. Priznal, že bol tiež upozornený na to, že do tejto školy nechodí. Bol kvôli tomu aj v škole, kde mu oznámili, že má vymeškaných veľa hodín. On mu aj dohovárať, ale syn mu mal ukázať ospravedlnenie od lekára a povedať mu, že do školy chodiť nebude. Snažil sa o to, aby syn bol vzatý do ústavu a podal aj návrh na súd, keďže jeho syn D. bol nezvládnuteľný. To, že syn nešiel do školy, nemohol ovplyvniť, pretože skoro ráno odchádzal do práce a následne ho potom už nekontroloval, či do tejto riadne chodí.

Aj z výpovede svedka Q. I. vyplynulo, že v školskom roku XXXX/XXXX, ako aj v predchádzajúcich školských rokoch, bol triednym učiteľom D. V., pričom jeho dochádzka do školy sa postupne zhoršovala. Na túto skutočnosť opakovane upozorňoval obžalovaného. Obžalovaný síce aj prišiel do školy, avšak tvrdil, že nevie, čo má s ním robiť, tento ho neposlúcha a je agresívny. Toto zanedbávanie školskej dochádzky bolo prostredníctvom vedenia školy oznámené aj na príslušné orgány. Obžalovaný nechodil na rodičovské združenia. Žiak - syn obžalovaného D., nebol pripravený na vyučovanie, nenosil si školské pomôcky, nedostatky sa prejavovali aj v čistote jeho oblečenia.

Riaditeľka školy G. M. E. uviedla, že D. V. neospravedlnene vymeškal v školskom roku XXXX/XXXX celkovo XXX vyučovacích hodín, o čom bol obžalovaný vyzoomený a aj keď sa 1-krát dostavil do školy uviedol, že nevie čo má robiť, pretože má so synom problémy.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny U. oznámil, že rodina maloletého D. V. je sociálnou kuratelou dlhodobo sledovaná z dôvodu zanedbávania povinnej školskej dochádzky nielen maloletého D., ale aj jeho ďalšieho súrodenca maloletého B. V.. Už od roku XXXX tento úrad vykonával vo vzťahu k zanedbaniu povinnej školskej dochádzky maloletého D. rôzne opatrenia od uloženia výchovného opatrenia úradom v roku XXXX, ktoré však nespĺnilo svoj účel, následne mu bolo Okresným súdom Nové Zámky v konaní pod sp. zn. 7P/296/2015 zo dňa 11.04.2016 uložené výchovné opatrenie, ktoré bolo tiež zjavne neúspešné. Bolo tiež zistené, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 11Ps/3/2009 zo dňa 19.05.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2009 bolo rozhodnuté o obmedzení spôsobilosti na právne úkony matky maloletého D. s tým, že táto je schopná sa samostatne postarať o svoje deti a je schopná nakladať s finančným obnosom do 300 eur, čo však nemalo vplyv na to, že zákonným zástupcom maloletého bol obžalovaný.

Obžalovaný v školskom roku XXXX/XXXX až dovtedy, dokým nenastúpil výkon trestu odňatia slobody dňa XX.XX.XXXX, žil v spoločnej domácnosti s maloletým D. a bol povinný zabezpečovať mu osobnú starostlivosť, výchovu a dozerať na jeho povinnú školskú dochádzku. Pokiaľ sa obžalovaný bránil tým, že si nevedel poradiť so svojim synom D. obžalovaný síce podal návrh na Okresný súd Nové Zámky na nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým, avšak tento svoj návrh zobral späť.

Z dokladov nachádzajúcich sa v spise bolo tiež zistené, že maloletý D. základnú školu s vyučovacím jazykom maďarským v N. nad Q. v školskom roku XXXX/XXXX riadne nenavštevoval a v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX - pokiaľ obžalovaný nenastúpil výkon trestu, vymeškal najmenej XXX hodín, ktoré nemal riadne ospravedlnené.

Z takto vykonaných dôkazov je potom možné konštatovať, čo nespochybňoval ani sám obžalovaný, že maloletý D. riadne nenavštevoval vyučovací proces v školskom roku XXXX/XXXX, pričom od septembra XXXX do XX.XX.XXXX vymeškal najmenej XXX vyučovacích hodín. V danom prípade neobstojí obrana obžalovaného, že si nevedel so svojim synom poradiť, že nemohol dozerať na to, či chodí alebo nechodí do školy, keďže chodil do práce, pretože na túto skutočnosť bol viackrát upozornený a ani po týchto upozorneniach, či už školy alebo Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v U. Q. neurobil žiadnu nápravu, hoci tak, ako rodič maloletého dieťaťa urobiť mal a mohol, pretože jeho povinnosťou bolo poskytovať maloletému osobnú starostlivosť a výchovu, z čoho vyplýva, že bol povinný dohliadať na riadne a pravidelné vzdelávanie maloletého. Z dôkazov vyplýva, že k plneniu si svojich rodičovských povinností nepristupoval zodpovedne, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že už v minulosti bol za takýto čin odsúdený.

Na základe hore uvedených skutočností bola vina obžalovaného jednoznačne a nepochybne preukázaná, keď je potrebné konštatovať, že obžalovaný vydal a to aj z nedbanlivosti osobu mladšiu ako XX rokov - svojho syna maloletého D. nebezpečenstvu spustnutia, keď mu umožnil viesť záhaľčivý život. Pričom spustnutie možno charakterizovať ako pokles mravných síl trvalejšieho charakteru, keď maloletému obžalovaný dovolil, aby zostával doma, pričom sám obžalovaný tvrdil, že je agresívny a dovolil mu osvojiť si škodlivé návyky a nevedel ho k tomu, aby v ďalšom živote si riadne hľadal zdroj obživy v spoločensky užitočnej práci, ale umožnil mu viesť záhaľčivý život, pretože ho nevedel k tomu, aby si plnil svoje povinnosti, ktoré v tom čase maloletý mal, a to návštevu školy, teda umožnil mu, aby sa z neho stal záškolák.

S poukazom na tieto skutočnosti na rozdiel od súdu I. stupňa odvolací súd konanie obžalovaného potom kvalifikoval nie ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., t.j. že čin spáchal po dlhší čas, ale len ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože trestnej činnosti sa dopustil od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, čo je obdobie štyroch mesiacov a v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák. a doterajšej súdnej praxe za páchanie trestného činu po dlhší čas sa rozumie pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov, pričom sa akceptuje spravidla obdobie šiestich mesiacov. Pri trvácom trestnom čine, za aký možno považovať uvedený prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, musí ísť o čas taký dlhý, ktorý trvá omnoho dlhšie než je to pri takomto trestnom čine v priemere bežné.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný sa tohto konania nedopustil po dlhší čas, kvalifikoval jeho konanie len ako prečin ohrozovania mravnej výchovy a mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. t.j., že vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnil viesť záhaľčivý život, keď nedohliadol na to, aby jeho syn navštevoval základnú školu, hoci išlo u neho o povinnú školskú dochádzku a umožnil mu tak zostať doma a viesť záhaľčivý život.

Odvolací súd preto zrušil rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu, a preto opätovne rozhodoval aj o treste obžalovaného.

Obžalovaný trest uložený mu súdom I. stupňa považoval za neprimerane prísny a žiadal uloženie miernejšieho trestu.

Z odpisu z registra trestov bolo zistené, že tento bol v minulosti 17-krát súdne trestaný, z toho iba v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Väčšinou bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 0T/94/2013, právoplatným dňa 02.08.2013, bol odsúdený pre prečin krádeže, kedy mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, pričom tento trest bol obžalovanému nariadený vykonať a vykonal ho 21.08.2017, keď ho nastúpil dňa 21.12.2016. Následne bol opätovne Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/50/2015 právoplatným dňa 15.05.2015 odsúdený pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže na podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, pričom aj tento trest mu bol nariadený vykonať a vykonal ho 21.11.2018. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.06.2017, sp. zn. 4T/37/2017 bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace nepodmienečne. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu bolo potrebné v tejto prejednávanej veci ukladať obžalovanému súhrnný trest, pretože skutku sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok pre iný jeho trestný čin, keď páchanie prečinu ohrozovania

mravnej výchovy mládeže ukončil 20.12.2016 a rozsudok 4T/37/2017 bol vyhlásený a právoplatný dňa 08.06.2017.

Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd postupoval odvolací súd v zmysle zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák., keď podľa odseku 1 citovaného ustanovenia trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd u obžalovaného, rovnako ako súd I. stupňa, nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák.. Zistil u neho 2 príťažujúce okolnosti, a to, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (vzhľadom k tomu, že mu ukladal súhrnný trest) a tiež príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V danom prípade pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol 0:2 pri prevahe príťažujúcich okolností.

Obžalovanému, ako už bolo uvedené vyššie, bolo potrebné ukladať trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom pri ukladaní tohto trestu súd musí vychádzať z trestného činu, ktorý je prísnejšie trestný. Za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky a za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. je taktiež možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Keďže ide o rovnaké trestné sadzby, odvolací súd ukladal obžalovanému trest podľa § 211 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., keď pri prevahe príťažujúcich okolností zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zák. a trestná sadzba v danom prípade bola 8 mesiacov až 2 roky.

Za primeraný a postačujúci na prevýchovu obžalovaného považoval odvolací súd trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 8 mesiacov, pričom tento trest ukladal ako trest súhrnný.

Takto uložený trest vzhľadom na osobu obžalovaného, povahu prejednávaného prípadu a s poukazom aj na to, že v minulosti už bol viackrát súdne trestaný, bol aj vo výkone trestu a dokonca bol odsúdený aj za rovnaký trestný čin, kde mu bola daná šanca, aby viedol riadny život a nedopúšťal sa trestnej činnosti, keď mu bol uložený trest podmienený, čo však obžalovaný nedodržel a bol mu nariadený výkon aj tohto podmieneného trestu.

Nie je možné prihliadnuť na žiadosť obžalovaného, ktorý žiadal uloženie trestu povinnej práce, pretože iný trest ako trest nepodmienečný, vzhľadom aj k tomu, že mu bol ukladaný trest súhrnný, pričom tento trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (keď rozsudkom OS Nové Zámky, sp. zn. 4T/37/2017 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov) na prevýchovu obžalovaného postačujúci nebude. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti rôzneho charakteru a len trest spojený s jeho priamym výkonom bude spĺňať všetky podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obžalovaného odvolací súd na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože už bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže bol obžalovanému ukladaný trest súhrnný, súčasne odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom a to rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.06.2017, sp. zn. 4T/37/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, po zrušení rozsudku súdu I. stupňa, odvolací súd, keďže boli splnené podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol spôsobom, uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.